

Tvisteløsningsnemnda

Vedtaksdato
24. juni 2019

Vår referanse
2019/17878

Saksbehandler
Maria Schilvold

VEDTAK NR 92/19 I TVISTELØSNINGSNEMNDA

Tvisteløsningsnemnda avholdt møte den 20. juni 2019.

Ved behandlingen av saken var Tvisteløsningsnemnda sammensatt slik:

Faste medlemmer

Anne Marie Due, leder
Gry Brandshaug Dale, KS
Tore Trygve Dahlstrøm, Unio

Saken gjelder

Tvist om fortrinnsrett for deltidsansatte etter arbeidsmiljøloven § 14-3

Arbeidstaker

A

Arbeidsgiver

B

Det ble truffet slikt vedtak:

Saksforhold

A er fast ansatt som butikkmedarbeider ved Bsin butikk på V kjøpesenter i X. Hun har en avtalt ukentlig arbeidstid på 15 timer.

I februar 2019 ble det utlyst en stilling som assisterende butikksjef/butikkselger på 25-30 timer per uke. A søkte på stillingen i sin helhet den 13. mars 2019, men fikk den 26. mars 2019 avslag på søknaden via e-post. Stillingen ble besatt av en ekstern søker.

Saken ble brakt inn for Tvisteløsningsnemnda ved e-post av 27. mars 2019. Overfor nemnda har begge parter fått anledning til å komme med utfyllende merknader i saken.

Nemnda har mottatt følgende dokumenter fra arbeidstaker:

- e-post av 27. mars 2019
- e-post av 12. april 2019
- to e-poster av 31. mai 2019

Nemnda har mottatt følgende dokumenter fra arbeidsgiver:

- brev datert 22 mai. 2019 med vedlegg
- e-post av 4. juni 2019 med vedlegg

Arbeidstakers anførsler

A anfører at hun har fortrinnsrett til stillingen og at hun har blitt urettmessig forbigått av en ekstern søker.

Arbeidsgivers anførsler

B anfører at stillingen som assisterende butikksjef/butikkselger innebærer langt mer omfattende arbeidsoppgaver enn A nåværende stilling som butikkmedarbeider. Stillingene har dermed ikke om lag de samme arbeidsoppgaver, og det er således ikke tale om en utvidelse av A stilling.

Det anføres videre at A hverken er faglig eller personlig kvalifisert for stillingen.

Tvisteløsningsnemndas merknader

Tvist mellom arbeidsgiver og arbeidstaker om fortrinnsrett for deltidsansatte kan bringes inn for Tvisteløsningsnemnda, jf. arbeidsmiljøloven § 17-2 (1) og § 14-3 (4). I henhold til forskrift om tvisteløsningsnemnd etter arbeidsmiljøloven § 2 settes nemnda med leder og to faste medlemmer.

Arbeidsmiljøloven § 14-3 (1) fastsetter at deltidsansatte har fortrinnsrett til utvidet stilling fremfor at arbeidsgiver foretar ny ansettelse i virksomheten. Fortrinnsretten er betinget av at arbeidstaker er kvalifisert for stillingen og at utøvelse av fortrinnsretten ikke vil innebære vesentlige ulemper for virksomheten, jf. § 14-3 (2). Ved vurderingen av om arbeidstaker er

kvalifisert kan det, i henhold til lovens forarbeider, tas hensyn til både faglige og personlige forutsetninger.

Loven oppstiller ingen formkrav til hvordan fortrinnsrett for deltidsansatte skal gjøres gjeldende. I tidligere nemndspraksis er det imidlertid lagt til grunn at arbeidstaker må ha gitt uttrykk for et ønske om utvidet stilling, eksempelvis ved å søke på stillingen, ved å fremme krav om fortrinnsrett eller ved at arbeidsgiver på annen måte har blitt kjent med at arbeidstaker ønsker utvidet stilling, se eksempelvis nemndas vedtak 210/17.

I foreliggende sak søkte A på stillingen, og nemnda legger derfor til grunn at dette er tilstrekkelig for at det ble gjort gjeldende fortrinnsrett til stillingen.

Det presiseres i forarbeidene til § 14-3 (Innst. O. nr. 100 (2004-2005) pkt. 17.2) at fortrinnsretten til utvidelse etter bestemmelsen gjelder stillinger med om lag de samme arbeidsoppgaver som den deltidsansatte allerede utfører. Dette er også lagt til grunn i nemndas praksis, og fremgår også av lovens ordlyd som omtaler at fortrinnsretten gjelder «utvidet stilling».

Det sentrale spørsmålet for nemnda vil derfor være om den utlyste stillingen kan anses å inneha om lag de samme arbeidsoppgaver som A eksisterende stilling.

A er ansatt som butikkmedarbeider. Slik saken er opplyst, legger nemnda til grunn at den omstridte stillingen innebærer flere av de samme arbeidsoppgavene som A har i sin eksisterende stilling, men at den i tillegg er tillagt rollen som assisterende butikksjef ved butikksjefens fravær. Fra arbeidsgivers side er det videre opplyst at assisterende butikksjef skal være øverste leder i butikken og blant annet ha ansvar for personalet i butikken, vaktlister og utarbeidelse av rutiner for de ansatte, i tillegg til å ha all kontakt med hovedkontoret i Danmark. Nemnda har etter dette kommet frem til at arbeidsoppgavene i den utlyste stillingen og i A eksisterende stilling ikke kan sies å være om lag de samme, og dermed ikke kan betraktes som en utvidelse av hennes eksisterende stilling.

Fortrinnsretten etter arbeidsmiljøloven § 14-3 kommer derfor ikke til anvendelse i denne saken, og A kan ikke få medhold i sitt krav om fortrinnsrett.

Det er etter dette ikke nødvendig for nemnda å ta stilling til om A var kvalifisert for stillingen som assisterende butikksjef/butikkseiger, eller hvorvidt det vil være til vesentlig ulempe for arbeidsgiver dersom A får fortrinnsrett til den omtvistede stillingen.

Avslutningsvis vil nemnda bemerke at det er uheldig at arbeidsgiver ikke har gjennomført drøftinger i henhold til arbeidsmiljøloven § 14-3 (3).

Konklusjon

Arbeidstaker gis ikke medhold.

Tvisteløsningsnemnda

Anne Marie Due
Leder

24. juni 2019

Til orientering:

Tvister som nevnt i §§ 8-3, 10-13, 12-14, 14-3 og 14-4 a kan bringes inn for domstolene etter at Tvisteløsningsnemndas avgjørelse foreligger, jf. arbeidsmiljøloven § 17-2 (2). Nemndas konklusjon står ved lag mens saken er til behandling ved domstolene. Dersom dette vil virke urimelig, kan retten etter krav fra en av partene fastsette en annen midlertidig ordning.

Fristen for å bringe tvisten inn for domstolene er åtte uker fra det tidspunktet parten ble underrettet om nemndas avgjørelse, jf. arbeidsmiljøloven § 17-2 (3).

Reises det ikke søksmål innen fristen, har vedtaket virkning som en rettskraftig dom, og det kan fullbyrdes etter reglene som gjelder for dommer, jf. arbeidsmiljøloven § 17-2 (4).